TEBENNED BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Szakács Gergely: Óvodalelkészi bemutatkozó 2-3
Horváth Andrea: A szívünkhöz szorítottuk Beck Zolit és Grecsó Krisztiánt 3-4
Böröczky Éva és Balogh Eszter: Konfi 2019-2021 4
Adorjánné Dr. Németh Anikó: Szeretet mindenekfelett 4-5
Böröczky András: Férfi-fiú tábor 2021 5
Szakács Gergely: Felnőtt keresztség és konfirmáció 6
Balogh Zoltán: Küzdeni minden emberért 7
Anyakönyvi hírek 8
Kövy Rózsa: Áldás leszel! 9-10
Varga Jenő: ifj. Márkus Mihály esperesi beiktatása 10
ifj. Márkus Mihály: Pápa Város Díszoklevele és Pro Cultura díj átadása 10-11
ifj. Márkus Mihály: Felújítás 2021-22 11
Hirdetések 12

Borsi Péter

„Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: Uram, hányszor kell megbocsátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is? Jézus így válaszolt: Mondom neked, nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is. Ezért hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki el akarta számoltatni a szolgáit. Amikor hozzákezdett, egy olyan embert vittek elé, aki tízezer talentummal volt adósa. Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és úgy fizesse meg. A szolga ekkor leborult előtte, és így esedezett: Légy türelemmel irántam, és mindent megfizetek neked. Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát.”

Máté evangéliuma 18. rész 21-27. versek

Kedves Testvéreim!

Az Úr Krisztus példázatban szól hozzánk.

Egy olyan példázatban, tanító történetben, amelyben egy király megbocsát hűtlen szolgájának. A megbocsátás kérdése pedig nem igazán egyszerű. Hiszen mi magunk is szinte minden nap bosszankodunk valamiért. Bosszankodunk a munkahelyünkön, a családunkban, bosszankodunk kisebb-nagyobb dolgaink miatt, s vannak, akik azért is bosszankodnak, amiért reggelente fel kell kelni és dolgozni kell menni. Oly sok harag gyűlik össze az emberek szívében és lelkében, s ez egészen addig gyűlik, amíg egyszer csak felszínre nem tör valamilyen indulat formájában. Legnagyobb elkeseredésünkre azonban csak később jövünk rá, hogy haragunkat sokszor valaki olyanon töltjük ki, aki nem is tehet semmit se az egészről. A megbocsátás, hadd mondjam így a maga egyszerűségében, nem könnyű, sőt igencsak nehezen megy. Jézus, Péternek adott válasza igazán egyszerű, nem? „Uram, hányszor kell megbocsátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is? Jézus így válaszolt: Mondom neked, nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.”(Mt 18, 21b-22). Mert mi az általános emberi tapasztalat? Ha valakit megsértek, vagy valaki megsért engem, akkor nem a bocsánatkérés az első, hanem az elsumákolás, mintha semmi sem történt volna. Mintha semmit se tettem volna, mintha nem ripakodtam volna rá a másikra, mintha nem méltatlanul valamelyik szerettem lenne az elszenvedője annak a negatív feszültségnek, ami mások miatt, vagy éppen saját magam miatt volt bennem. Mi, emberek, nagy általánosságban így kezeljük minden indulatunkat, minden hibánkat. Sosem mi, hanem csakis a másik lehet a hibás.

Az isteni gondolkodás azonban egészen más, mint a miénk. Egészen más, mert Isten egyből számon kéri tetteinket. Nem másokat vesz elő, nem másokban keres hibát, nem mások lelkét szólítja meg, hanem a miénket.

Isten - akármennyire is rosszul eshet hallani - számon fog kérni engem is, téged is, minden embert széles e világon.
Isten számon fog kérni azért is, amit megtettünk, meg azért is, amit meg kellett volna tennünk, de valamiért mégsem tettünk.

A számonkérés menetéről pedig lehet elképzelésünk, hiszen Jézus így kezdi példázatát: „Ezért hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki el akarta számoltatni a szolgáit.” (Mt 18,23). Nagyon érdekesen kezdődik a példázat. A mennyek országa ugyanis hasonlóvá tétetett ahhoz a királyhoz. A mennyek országa itt tehát olyan, mint egy személy. A királyoknak elsődleges kötelességei, feladatai közé tartozott, hogy igazságosak legyenek, hogy igazságot tegyenek. Egy olyan valaki a király, akinek hatásköréből kifolyólag abszolút, teljes hatalma van élet és halál felett. A mennyek országában nem lesz igazságtalanság, hanem csak és kizárólag igazság. Olyan lesz, ahol látni fogják teljes valónkat, ahol látni fogják földi életünk teljességét. A mennyek országában nem lesz több emberi indulat, nem lesz több csalárdság, megbántódás, elesettség, szegénység vagy gőg. A mennyek országa pontosan olyan lesz, ahogyan azt számunkra Isten és az Ő Fia elkészítik. A mennyek országa nem e világhoz csatlakozik, hanem egészen más lesz. A király, akiben összpontosul a mennyek országa, el fog számoltatni.

„Amikor hozzákezdett, egy olyan embert vittek elé, aki tízezer talentummal volt adósa. Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és úgy fizesse meg.” (Mt 18,24-25).

A szolga tartozik annak a királynak, aki uralkodik élete és halála felett. Nyomasztó érzés lehet tartozni valakinek. Nyomasztó érzés lehet, hiszen amikor kérünk, egyből az kezd el zakatolni a fejekben, hogy “hogyan fogom mindezt visszaadni, hogyan tudom majd törleszteni azt, amit kaptam”? Milyen tartozásunk van nekünk?

Az emberek döntő többsége ebben a világban már nem becsüli meg mások munkáját, nem becsüli meg mások fáradozását, pláne azt a jóindulatot, amikor kölcsön ad egyik ember a másiknak. Milyen tartozásunk van? Nemcsak egymásnak tartozunk, nemcsak szeretteinknek, családtagjainknak, nemcsak a közelünkben élő embereknek tartozunk, nemcsak saját lelkiismeretünknek, hanem Istennek is. Istennek is tartozunk, mégpedig nem kevesebbel, mint az egész életünkkel. Hiszen ezt ígérjük és fogadjuk minden úrvacsora alkalmával, amikor elhangzik a kérdés: „Mindezeket bizonnyal elhívén, ígéritek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért háládatosságból egész életeteket az Úrnak szentelitek és már e jelenlevő gonosz világban, mint az ő megváltottjai az ő dicsőségére éltek? Ígérem és fogadom." Egész életünkkel Istennek tartozunk, hálából azért, amilyen szeretettel viseltet felénk.

Hogyan tudjuk törleszteni azt az adósságot, amit Isten értünk vállalt? Hogyan tudjuk megfizetni azt a kimondhatatlanul sok odaszánást és jóindulatot, amit megadott nekünk az Úr?

Mert valamilyen módon meg kell fizetni az elszámolás napján.

Ha nem tudunk, akkor bizony-bizony úgy járunk, mint a szolga. „Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és úgy fizesse meg." (Mt 18,25).

Úgy járunk, mint a szolga: elveszítjük mindenünket, elveszítjük azt, ami igazán fontos. A példázatban nem kezdi el sorolni, hogy a vagyonról, a különböző tárgyakról, a fáradságos módon összegyűjtött dolgokról van e szó, hanem egyszerűen azt mondja *„mindenét".* Főképp azokra a dolgokra utal, amelyek nem a mi érdemeinkből születtek, hanem abból, amit az Úr adott. Mivel nem tudott a szolga úgy fizetni, ahogyan elvárták volna tőle, így elveszti mindenét. Elveszik tőle azokat, amik pótolhatatlanok. Elveszti feleségét, akivel leéli földi idejét, elveszti gyermekeit, akik nevének tovább hordozói lennének. Elveszíti saját életét. Akit eladnak, az soha nem lesz szabad. A rabszolgaság korában, amikor adták és vették az embereket, nem számított, hogy ki az, miért van ott, csak hogy mennyit kell fizetni érte. A rabszolgáknak nem voltak jogaik. Így nem rendelkezhettek életük felett, azt kellett tenniük, amire utasították őket.

Milyen nagy a büntetése annak, aki nem képes elszámolni a kapott javakkal. Milyen szörnyű sorsra jut az, aki a király elé állva nem tud mit mondani. A király számon kéri szolgáját, és az Isten minket is számon fog kérni.

„*A szolga ekkor leborult előtte, és így esedezett: Légy türelemmel irántam, és mindent megfizetek neked*".(Mt 18,26).

Mit lehet tenni egy ilyen helyzetben? Mit lehet tenni annak érdekében, hogy megmenekülj az ítélettől?

Ahogyan a szolga is tette, leborulni és könyörögni. Hiszen nem tehet mást az ember, de ehhez is erő kell. Sokakban akkora gőg van, hogy képtelenek erre. Képtelenek leborulva azt mondani, amit a szolga mondott: „*Légy türelemmel irántam, és mindent megfizetek neked*".(Mt 18,26), vagy ahogyan a tékozló fiú hazatértekor: „*Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek*." (Lk 15,21).

Mai igeszakaszunk végén pedig előttünk van az evangélium, az örömhír. „Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát." (Mt 18,27).

A könyörgő ember láttán szánalomra indul az Úr. De ne tévesszen meg e szó, nem úgy szán, hogy lenéz, hanem úgy, hogy felemel. A könyörgő ember szavait meghallgatja az Úr, és jóindulatot tanúsít annak irányába, aki szól. Az igaz könyörgés hangjára felemeli a király a szolgát, az Isten az embert. Felemeli, hogy többé ne vétkezzen, hanem az az igazság járja át életét, amit az Úr ad.

Amikor eljutunk Isten országába, legyünk tudatában tartozásunknak, de töltsön el bennünket az a biztos tudat, hogy bármennyire is helyesen vagy helytelenül éltük az életünket, bármennyire cselekedtünk felebarátainkkal jól vagy rosszul, bármennyire is nehéz e földön járni, az igaz könyörgés szavát, a Jézus Krisztusban hívők kiáltását meghallgatja Isten.

Gondolkodjunk el azon, hogy mik történtek velünk a mögöttünk levő időszakban, gondolkodjunk el azon, hogy milyen terheink, adósságaink voltak, és hogy meg tudtuk-e oldani őket. Gondolkodj el azon testvérem: vajon tudatában vagy-e annak, hogy Isten mit tett érted? Tudatában vagy-e annak, hogy Isten nem kisebb dolgot kér tőled, mint egész életed odaszánását, hogy úgy élj, hogy az Ő útján járs?

Lássuk meg a példázatban levő király mindenek felett álló irgalmasságát, lássuk meg a szolga elesettségét, és érezzük át, hogy ha mi ilyen helyzetbe kerülnénk, akkor csakis Jézus Krisztus adhat felmentést, és bármekkora legyen is az adósság, ha hiszünk benne, és könyörgünk hozzá, akkor el fogja engedni. „*A te hited megtartott téged, menj el békességgel!*" (Lk 7,50b)

Ámen.

Szakács Gergely

Óvodalelkészi bemutatkozó

Óvodánk új óvodalelkésze Pásztor-Dudinszki Éva, aki 2021. augusztus 15-től szolgál a gyermekek, az óvodai munkatársak és a szülők közt.

Évát többen is ismerik a gyülekezetben, hiszen éveken keresztül szolgált közöttünk. Örülünk, hogy visszatér közénk. Ennek a visszatérésnek az apropóján beszélgettünk vele.

Több mint tíz évvel ezelőtt elköltöztél Pápáról. Mi történt azóta veled?

2010-ben köszöntem el a pápai gyülekezettől. Akkor már egy éve Takácsiban is lelkész voltam, de az az év bebizonyította nekem, hogy a kicsi gyülekezetek is teljes embert kívánnak. Így aztán maradt Takácsi, és az akkor hozzá tartozó kb. 10 falu. Egyedülállóként minden erőmet, időmet, tudásomat belevetettem a gyülekezeti munkába. Nagyon lelkes voltam, sok mindenben találtam örömöt, és persze jó pár csalódásom is volt, de összességében nagyon sokat tanultam. Ebben az újdonságokkal teli életszakaszomban kopogtatott be a gyülekezetbe és az életembe is az a fiatal férfi (Krisztián), aki ismeretlenül, előzmények nélkül keresztelésre jelentkezett. Nos, két évre rá Ő lett a férjem. A házasságkötésünk utáni években sorba születtek a gyermekeink. Négy gyermekünk született, de a második babánk súlyos betegség miatt életképtelen volt. Őt sajnos elvesztettük. Utána még

született másik két fiunk, szerintem velük vigasztalt meg Isten bennünket. Mára Julcsi 7, Andris 4, Ádám pedig 2 éves. Voltam annyira naív, hogy az első gyermekünket várva még elhittem, hogy majd kisgyermek mellett is el tudom látni a gyülekezeti munkát, legalábbis részben. Próbáltam is szolgálni segítőkkel együtt. Aztán a pelenkák és bébiételek társaságában felébredtem, hogy ez nem jó így. Amikor legkisebb gyermekünket vártam 2019-re, akkor már valóban GYES-re mentem, kivontam magam a lelkészi-egyházi munka vérkeringéséből. Nagyon jó döntés volt.

Milyen érzésekkel jössz vissza szolgálni a gyülekezetbe?

Hú, nagyon sok érzés buzog bennem. Egyrészt a szolgálatba való visszalépésem is vegyes érzésű. Várom, nem várom, izgulok, félek, örülök… A pápai gyülekezetbe 11 év után visszajönni olyan, mint egy film közepén egy kis szundikálást követően felébredni. Minden és mindenki (díszlet és szereplők) ugyanolyanok, mint régen, de közben súlyos éveken és történéseken vagyunk túl mindannyian. Szerencsés vagyok, hogy ismerősök, testvérek és igazi barátok közé jövök vissza. Rácsodálkozok az új arcokra, felismerem a felnőttekben az egykori hittanosokat, és lélekben gyászolom azokat, akik már nincsenek a közösségben.

A családod hogyan fogadta, hogy az Édenkert óvoda lelkésze leszel?

A gyerekek még nem fogják ezt fel. Majd a közeljövőben fog realizálódni nekik, hogy nem leszek nonstop velük. (Mondjuk még én sem fogtam föl). Krisztián pedig örül, hogy lelkészként sikerült olyan szolgálati lehetőséget kapnom, ami mellett otthon vagyok esténként, hétvégéken és ünnepnapokon.

Miben lesz más a mostani óvodalelkészi szolgálatod, mint a korábbi gyülekezeti szolgálatod?

Időbeosztásban teljesen más lesz az óvodalelkészi állás, mint egy gyülekezeti szolgálat. Ahogy előbb említettem: az estéket, a hétvégéket és az ünnepeket továbbra is többnyire a családom körében tölthetem. Mondjuk kb. 90 %-ban. Gyülekezeti lelkészként fordítva volt minden.

Milyen feladataid lesznek óvodalelkészként?

Elsősorban a gyermekek között kell hitéleti foglalkozásnak nevezett ovis hittant tartanom. Minden csoportra jut egy nap. Ezen felül része is és lelkésze is vagyok az óvoda munkatársi közösségének. Őket is szeretném szívemen hordozni: közöttük is van szolgálati lehetőségem áhítatok, csoportos alkalmak és lelkigondozói beszélgetések formájában. A harmadik kör, akik felé híd szeretnék lenni, az az óvodába járó gyermekek szüleinek a csoportja. Teljesen különböző egyházi és hitbeli kötődéssel kérik a szülők gyermekük felvételét a református oviba. Akik hitbeli elköteleződéssel választanak minket, lehetőségük van „helyben" is a sorstárs szülőkkel testvéri kapcsolatokat építeni. Akik pedig távol érzik magukat hittől is, Istentől is, lehetőségük van egy ilyen oviban belebotlani Istenbe. Hátha kellemes meglepetés éri őket. Szívesen lennék ilyen Isten-kavics, amibe bele lehet botlani. Szülőknek is szeretnénk csoportos alkalmat felajánlani.

Mit várasz a gyülekezettől? Hogyan tudja a közösség támogatni a szolgálatodat?

Erre a kérdésre nem is tudok még válaszolni. Jelenleg minden elvárásom még csak magam felé körvonalazódik. Majd félév múlva talán többet tudok mondani.

Köszönöm a beszélgetést. Isten áldja szolgálatodat és családodat!

Horváth Andrea

A szívünkhöz szorítottuk Beck Zolit és Grecsó Krisztiánt

Az író zenél, a zenész olvas. S persze beszélgetnek, mert barátok, olvasnak, mert írnak, zenélnek, mert vannak dalaik. Ezeket hallhatta a pápai közönség, egy különleges környezetben, egy különleges esten, melyet a helyi gyülekezet szervezett a Dunántúli Református Egyházkerület támogatásával a Pannonia Reformata Múzeum udvarán.

A Pápai Református Egyházközség 2019-ben indította útjára a Szívemhez szorítom elnevezésű beszélgetéssorozatot, meséli Szakács Gergely lelkipásztor. Az ötlet lényege, hogy dalok, dalszövegek kapcsán közös gondolkodásra invitálják az érdeklődőket. A program nyitott, nagyon jó találkozások voltak eddig is, hisz az alkalmak megmutatják a protestáns közösség egy másik arcát.

A sorozat kezdeményezője Farkas Gergely egyházkerületi elnökségi tanácsos volt, a címadó pedig egy Háy János vers, illetve egy abból született 30Y dal fő gondolata volt. S itt érnek össze a szálak, Farkas Gergely ugyanis 30Y-rajongó, s jó barátságban van Beck Zolival, a zenekar frontemberével. Tavaly a zenész (aki egyébként a pécsi egyetem adjunktusa) jött el Pápára, idén pedig megérkezett vele barátja, Grecsó Krisztián is.

Grecsó Krisztián a kortárs magyar irodalom egyik legmeghatározóbb alakja. Költőként kezdte, aztán regényíróként lett ismert, s most visszatért a versekhez, mert van amiről így lehet beszélni. A pápai rendezvényen is őszintén vallott rákbetegségéről, a felépülésről, s végtelen szeretettel beszélt családjáról, kislányáról, aki reménysugárként, gyógyírként érkezett az életébe. S vallott arról is, hogy hívő katolikus, s hogy az erős hit kegyelmi állapot és hálás, amikor megélheti ezt a kegyelmet.

- Szenzációs, hogy vannak olyan vallási közösségek, amelyek minden szempontból nyitottak, nyitottak az együttgondolkodásra, nyitottak arra, hogy együtt keressük a hitünket. A mai magyar valóság az, hogy a bestseller listákat pszichológiai könyvek vezetik, melyek azt ígérik, hogy segítenek megkeresni az identitást, helyre tenni az egót. Én örülnék, ha ezek mellett az emberek a hithez is visszatalálnának, eljönnének egy-egy ilyen alkalomra és látnák, hogy itt nincs ájtatoskodás, fegyelmezés. Beck Zoli még keresi magában a hitet, én katolikus vagyok és eljöttünk református barátainkhoz, ahol nagyon sok humor és szeretet, jó kérdések fogadtak bennünket. Engem feltöltött a hely, a beszélgetés, a közönség érezhető szeretete - mondta az író.

Beck Zoli úgy érzi, hogy már hazajön Pápára, szereti a várost, szereti azt az időtlen nyugalmat, amit a múzeum udvarán érez. Grecsó Krisztiánnal régóta barátok, tavaly áprilisban kezdték el megszerkeszteni ezt az előadást, melyet most bemutattak. Mindkettőjüknek jót tett a feladat, a közönség pedig szereti a műsort. Tavaly négy előadás után a karantén megszakította a sorozatot most májusban sosem látott kedvvel és lendülettel vetették magukat a közös fellépésekbe. Érzelmekben gazdag, őszinte műsor ez.

Barátok ők, a szó klasszikus értelmében, egy végtelen szellemi kaland és biztonságot jelentő kapocs a barátságuk. - Általában véve nem fontos egy jó előadáshoz, hogy barátok legyenek a fellépők, ám ehhez az előadáshoz igen - mondta Beck Zoli, - hisz ez úgy működik, hogy a civil viszonyunkat is beletesszük, nem szerepet játszunk, mi vagyunk ott, mi beszélünk, a mi gondolataink és véleményünk hangzik el. Beengedjük a közönséget az életünkbe, mert nyitottság kell ahhoz, hogy együtt gondolkodhassunk. S persze az, hogy tényleg odafigyeljünk egymásra, őszinte kíváncsisággal.

Az esten egy rövid, Farkas Gergely vezette beszélgetést követően elhangzott jónéhány vers, regényrészlet és megzenésített gondolat, végül már a közönség közreműködésével. Szóba került a bezártság időszaka, a hit ereje, az önazonosság, a betegség fájdalma és az apaság öröme, de végül mégis csak az a fontos, hogy van-e tétje a dolgainknak. Mert ha súlytalan és érdektelen a beszélgetés, akkor lényegtelen, de ha létezésünk kérdései is megfogalmazódnak, akkor érdemes leülni egymás mellé. S az sem árt persze, ha elhangzik néhány vers vagy dal. Ezt vihette haza magával a százötven néző és a művészek.

Böröczky Éva és Balogh Eszter

Konfi 2019-2021

Amikor Misi bácsi megkérdezte, szeretnénk-e a konfisok segítői lenni, a saját konfis élményeinken felbuzdulva örömmel vállaltuk, és visszanézve a néhány nehézség ellenére sem bánjuk a döntést. 2019 szeptemberében, először kicsit megrémített minket 21 kiskamasz gondolata, de kitartó emberek vagyunk, nem hátráltunk ki a feladat elől, és a két év alatt jó kis csapat lett belőlünk. Kezdetben kicsit döcögős volt minden, nehezen szoktak hozzá ehhez az új szituációhoz, de az első pár hónap ismerkedős, csapatépítő játékai segítettek abban, hogy kicsit összeszokjanak. Ez pont addig tartott, amíg a járványhelyzet miatt nem kényszerültünk zoom meetingeken keresztül tartani a pénteki előkészítőt. A hetedikesek éves passiójátékát is az interneten keresztül kellett megoldanunk, úgyhogy elég nehéz helyzetbe kerültünk. Misi bácsi az érdeklődés hiánya ellenére is rendületlenül törekedett arra, hogy ezek az órák a különös és ismeretlen helyzetben is a konfisok javára szolgáljanak. Ezek után a nehéz hónapok után igazi felfrissülés volt szeptemberben ismét személyesen találkozni, ami számunkra is meglepetés volt. Ebben a második évben, egy kicsit háttérbe szorultak a játékok (bár nem volt bennük hiányunk), és elkezdtünk komolyan foglalkozni a konfirmáció témájával, a fontosságával és a káté kérdésekkel. Az órák témájának komolyodása magával hoozta azt is, hogy az újabb online oktatás még a tavalyi évnél is nehezebb volt. Ezeket a különösen megterhelő hónapokat követően a konfirmációs ünnep előkészületei előtt pont annyira volt időnk, hogy a gyülekezeti házban egy konfis hétvégét tartsunk, ami számunkra az elmúlt két év legkedvesebb emléke. És persze pünkösdvasárnap, még ha nem is akarjuk bevallani, de azért nagyon büszkék voltunk.

Adorjánné dr. Németh Anikó

Szeretet mindenekfelett

„*Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.*" (Zsolt 127:3) Mindennek tudatában meghatottan vettünk részt férjemmel, kislányunkkal és fiunk keresztanyjával, valamint az ő szüleivel 2021. május 23-án Tamás fiunk konfirmációján a pápai református templomban.

Visszagondolva az eseményre letisztulnak az akkor kavargó érzelmek, gondolatok. Az öröm, a hála, a meghatottság, a szeretet, amely érzésekben osztozunk szülőtársainkkal és a gyülekezet tagjaival. Örömkönny csillog szemünkben, ahogy újra és újra ránézünk az Úr asztala mellett álló fiunkra, és hálát adunk, hogy Isten kegyelmében együtt lehetünk, és végigkísérhettük útját a keresztelőmedencétől az úrvacsora szentségéig.

Szülőként mindannyian átéltük gyermekeink cseperedésének, kiteljesedésének boldogságát, de azt is, ahogy betegágyuk mellett rettegve tördeltük kezünket, és társunkba kapaszkodva fohászkodtunk Atyánk könyörületéért. S ezen a napon eljutottunk oda, hogy szemünk láttára gyermekünk Istennek szenteli életét. Együtt örvendezünk a keresztszülőkkel, akik a keresztség szentségében karjukon tartották gyermekünket, és együtt mondunk köszönetet a gyülekezettel, hogy gyarapítja az ő egyházát. Hálánkat fejezzük ki gyermekeink nevelőinek, lelkészeinek, s keresztyén anyaszentegyházunk megtartó erejébe vetett bizalommal tekintünk a jövendőbe. Gyermekeink, s mi magunk is életünk példájával mutassuk, hogy a krisztusi szeretet soha el nem fogy.

Szeretett szüleinkre, nagyszüleinkre, őseinkre gondolunk – gyermekeink életük futását folytatják. Felidéződik bennem Apukám alakja, aki evangélikus lelkészként Pápán, majd Várpalotán éltette, virágoztatta Isten áldásával a keresztyén gyülekezetet. Felidéződik apósom, aki a Pápai Református Teológiai Akadémia bezáratásának egyik mártírja volt. Anyukám és anyósom, akik racionális személyiségükkel Isten kegyelméből családjaink megtartói voltak a világ küzdelmeiben. Ennek jeleként olvasom gyermekem Konfirmációi emléklapja igei üzenetét:

„*Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél, szép hitvallással sok tanú előtt.*" (Róm 8,31)

Böröczky András

Férfi-fiú tábor 2021

Az idei férfi-fiú tábor június 24. és 27. között került megrendezésre, a „hagyományokhoz híven" Reziben, 14 fővel. A szokásos élménybeszámolómat azonban nem az első naptól szeretném kezdeni, hanem kicsit előbbről. A nyár elején jártunk, az egyetemen még javában tartott a vizsgaidőszak, de gondolatban már mindenki a vírusmentes, önfeledt nyári szünidejét tervezgette. Így voltam ezzel én is. Nyaralás, bulik, EB meccsek, kirándulások stb. Édesapám egy férfikörös alkalomról jött haza, és bedobott még egy programot, a férfi-fiú tábort. A kérdés adott volt, van-e helyem nekem a férfikör táborában, amikor nem vagyok aktív résztvevője az évközi programoknak? A két évvel ezelőtti táborból kipihenve, feltöltődve és jó emlékekkel jöttünk haza, ezért a válaszon nem kellett sokat gondolkodni, egy határozott IGEN volt. Szerencsére a bátyám is hasonló véleményen volt, mindketten feljegyeztük a naptárunkba az időpontot. Azért, hogy a család női tagjainak legyen pár nyugodt napja, fogtuk az öcsénket is, és 4-en indultunk útnak a táborba.

Az első napon, a szobák elfoglalása után egy tábornyitó alkalmon vettünk részt, ahol hamar kiderült, hogy ki mit vár el a tábortól. Egyetértés volt abban, hogy a pihenés és az aktív kikapcsolódás mellett fontos szerepet kell, hogy kapjon a lelki feltöltődés is. A tábor témája röviden egy mondatban foglalható össze: Légy példa! A beszélgetések során megosztottuk egymással gondolataikat arról, hogy kinek milyen példaképei vannak az életében, valamint, hogy milyen nehézségek hátráltatnak miket abban, hogy mi magunk is példaképek legyünk. A tékozló fiú történetén keresztül átbeszéltük, hogy mi jellemzi az ÉBeR (Kyle Idleman) embereket, és a három nap alatt Pál Apostol Timóteushoz intézett egyik felszólítását is feldolgoztuk, melynek első mondata így hangzik: „*Senki meg ne vessen ifjú korod miatt…*" (I. Tim 4,12). Ez a mondat tökéletesen megtestesíti a tábor egyik fő lényegét. Nagyon jó volt megélni, hogy ebben a közösségben mindenkinek a gondolata ugyanolyan fontos, legyen az akár a férfiak táborát képviselő, nagytudású lelkipásztor, akár a tábor legfiatalabb fiainak véleménye.

A férfias kikapcsolódás megalapozásául minden reggelt tornával indítottunk. Az aktív kikapcsolódást a focizás, íjászkodás és egy 3 km-es kenuzással egybekötött túra biztosította, amelynek keretén belül megnéztük a Diás-szigeten lévő Fekete István-emlékhelyet és a Kis-Balaton látogatóközpontot. Elmentünk egy Zalaköveskúton található bivalyfarmra, és a strandolás mellett az esti szalonnasütés sem maradhatott ki a programok közül.

Személy szerint két programot szeretnék kiemelni a sok közül. Az első este egy kissé fáradt vacsora utáni beszélgetésből, egy kártyajáték segítségével egy nagyon élvezetes beszélgetés alakult ki, melynek során olyan kérdések kerültek elő, amelyek a hétköznapi életben sosem. A komoly témák mellett rengeteg vicces történet is elhangzott, melyeken jókat nevettünk. Jó volt megtapasztalni, milyen az, amikor a férfiak őszintén megnyílnak egymásnak. A másik program a bivalyfarmon tett látogatásunk, amelyet szerintem minden résztvevő boldogan mesélt a tábor után az ismerőseinek. A bátrabbak a bivalyok hátára is felülhettek, a félénkebbek megmaradtak a simogatásnál, de a legbátrabbak a bivalyok belovaglását is kipróbálták.

A tábor alatti szórakozás mellett jutott idő az elcsendesülésre és a pihenésre is. Rengeteget nevettünk, és az idei táborból is feltöltődve, jó emlékekkel tértünk haza. Folytatás jövőre az újdonsült jelmondattal: Repül-Vadászik-Szállít-REZI!

Szakács Gergely

Felnőtt keresztség és konfirmáció

Nagy öröm és hála van bennünk, hogy gyülekezetünkben idén négy felnőtt köteleződött el ünnepélyesen Jézus Krisztus követésére. 2021 pünkösd hétfőn volt az ünnepi alkalom.

Mai korunkban példaértékű, hogy valaki felnőttként lesz hívő keresztyén. Az alábbi személyes sorokban olvashatjuk, hogy felnőtt keresztyén testvéreink miért hozták meg ezt a döntést, és mit jelent a számukra.

Bogdán-Balogh Mária

A felnőtt konfirmáció lényegesen eltér a gyermekek konfirmációjától. Egészen más lelki felkészülés, elhatározás és Isten felé fordulás előzi meg. Vagy mégsem?

Egy évvel ezelőtt konfirmált gyermekem, akit kisgyerekként – családi döntés alapján – evangélikus vallást választva kereszteltettünk meg. Már óvodásként elköteleződött a református vallás felé, kisiskolásként rendszeresen vett részt a gyülekezet életében, mely hihetetlen büszkeséggel töltött el! Nem volt kérdés számára, hogy konfirmációját is a Pápai Református Gyülekezetben tegye meg. Azt hiszem ez volt számomra az első és meghatározó elhívás. Ennek az útnak a követése az Édenkert Pápai Református Óvoda elindulásával folytatódott, ahol megerősödött bennem az érzés: elhivatottság a református vallás felé!

A konfirmáció számomra életem egyik fontos állomása! Olyan állomás, ahol nem vagyok egyedül. Ahol tudom, mindig fogják majd a kezem, ha szükségem van rá. Ahol a szív a fontos.

Megérkeztem.

Hosszú út áll még előttem, de már nem félek. Nem kell félnem, mert tudom, hogy nem vagyok egyedül. És tudom, hogy a gyermekem is büszke rám, és ezen az úton együtt megyünk tovább.

Fodor-Németh Barbara

13 évvel ezelőtt volt az esküvőm a Pápai Újtemplomban, 4 gyermekemet szintén itt kereszteltettük. Minden alkalommal megfogalmazódott bennem, hogy egyszer én is ott szeretnék állni a gyülekezet előtt és tanúbizonyságot tenni a hitemről egy felnőtt konfirmáció keretében. De ezt egy hosszabb elkészítő folyamat előzte meg, fel kellett nőnöm a feladathoz.

Jártam az Alpha és az Útrakelők kurzusára, melyek során nagyszerű embereket ismerhettem meg. Utána már egyenes út vezetett az Utazók csapatához. Fontos számomra, hogy legyenek olyan emberek a környezetben, akikkel megoszthatom gondolataimat, érzéseimet és hasonló értékrendünk van. Úgy érezem, hogy ebben a gyülekezetben megtaláltam a helyem.

És mi változott a konfirmációm óta? Gazdagabb lettem: egyre növekszik a tudásom az istentiszteleteken elhangzó prédikációk, a vallási témájú könyvek olvasása, kurzusokon történő beszélgetések nyomán.

Imádkozom, s tudom, mert tapasztalom, imáim meghallgatásra találnak. Ez csodálatos dolog! Napjaim könnyebbek lettek így. Jó érzés egy közösség tagjaként imádkozni, énekelni, cselekedni.

Kis Péter

A keresztelőm, a felnőtt konfirmációm alapjaiban változtatta meg a mindennapjaimat és a gondolkodásomat. Nem telik el úgy nap, hogy ne lenne benne valami, ami Istenhez köt. Akár egy ima, akár valamilyen cselekedet, vagy egy rövid olvasás a Bibliából. Örülök, hogy az életem ebbe az irányba fordult, hogy rátaláltam a gyülekezetre, hogy befogadtak.

A döntésben sokat segített és nagyban számított a családom és a gyülekezet támogatása. Fontos, hogy egy stabil, megbízható kapcsolat legyen a mindennapjaimban, melyet az Istennel való kapcsolatban és a gyülekezetben találtam meg. Ezért is jutottam arra a döntésre, hogy megkeresztelkedem és felnőttként konfirmálok, hogy ezt a kapcsolatot részemről is megerősítsem.

Szolga Gábor

Keresztelésem egy éves koromban megtörtént. Aztán nagyon sokáig nem volt kapcsolatom Istennel. Vagyis biztos volt, így utólag visszagondolva, de nem vettem észre. Gyermekeimet illetően első osztályban nem volt kérdés a hittan! Majd konfi felkészítés és a konfirmáció. Itt kerültem kapcsolatba Istennel, kezdtem észrevenni a jeleket, amiket felém nyújt. És egyszer elkaptam egy ilyen jelet. Egy nagy űrt éreztem magamban, valami hiányzott! Az Alpha és Útrakelők során rájöttem, segítettek megértenem és megéreznem, hogy ezt az űrt hogy töltsem ki. Ennek az űrnek a kitöltését teljesíti ki bennem a konfirmáció. A konfi után valami nagy nyugalom ért el. Sokkal stresszmentesebben élem az életem!

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Balog Zoltán Dunamelléki református püspök, a Zsinat elnökének székfoglaló beszédét közöljük.

Balog Zoltán Ózdon született, gyerekkorát egy borsodi bányászfaluban, Nekézsenben töltötte, ahol édesapja református lelkész volt. Az általános iskola elvégzése után a Debreceni Református Kollégiumban folytatta tanulmányait. Teológiai tanulmányait a Debreceni Református Teológiai Akadémián kezdte. 1983-ban a Budapesti Református Teológiai Akadémián végzett református lelkészként. 1983-tól 1987-ig Maglódon és öt szórványközségben szolgált lelkészként. Ezután két évig a Tübingeni Egyetem hallgatója volt. 1989 őszén tábori lelkészként az NDK-menekültek között szolgált. Ugyanettől az évtől a Magyarországi Németajkú Református Egyházközség lelkésze. 1989 és 1991 között teológiai akadémiai óraadó tanárként dolgozott, valamint vallástanár volt a - Baár-Madas Református Gimnáziumban. 2002-ben a Testnevelési Egyetemen mentálhigiénés szakemberi diplomát szerzett. 2020. november 5-én a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Egyházkerületének püspökévé választották. Balog Zoltán püspökké szentelésére 2021. május 24-én került sor a Pest megyei Nagykőrösön.

KÜZDENI MINDEN EMBERÉRT

Egyetlen főpapunk van: Jézus Krisztus – kezdte székfoglaló beszédét Balog Zoltán, majd hozzátette, hogy őt püspökként Isten népe szolgálatára választotta meg az egyház.

A keresztyének közös kiváltsága megmutatni, hogy Jézus Krisztus közelében lenni boldogság. – Akkor is, amikor lelki szegények vagyunk, akkor is, amikor sírás van, betegség, halál. De szelídség is, mert, ha szomjazzuk az igazságot, irgalmasságot nyerünk. Tiszta szívvel meglátjuk Istent és békét tudunk teremteni. Együtt lenni Jézus Krisztus közelében, ez pedig kiváltképp boldogság. Mert itt, így, minden a miénk.

Ezt követően Balog Zoltán Pál apostol korinthusiakhoz írt levelét idézte:

„*Azért senki ne dicsekedjék emberekkel, mert minden a tietek; akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tietek. Ti viszont a Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené*.” (1Kor 3,21-23)

A minden csak akkor veszélyes szó, ha az ember akar mindent – figyelmeztetett. Isten ígérete azt üzeni nekünk, hogy mi egymáséi vagyunk, nem kell osztozkodnunk. „Miért akarnánk ilyesmit tenni, hiszen éppen fordított a helyzet: nem Krisztus testét, az egyházat kell felosztani, hanem mi tartozunk Krisztus testéhez. „*Nem a püspöknek van egyházkerülete, hanem a Dunamelléki Református Egyházkerületnek van püspöke*” – hívta fel a figyelmet.

Rengeteg terv fogalmazódott meg az egyházban köztük gyülekezetekkel, óvodákkal, iskolákkal, idősotthonokkal összefüggésben és a terveket véghez is akarják vinni. De „*mielőtt a tettekhez rohannánk*”, elsőként útravalóul a bűnbocsánatban részesülünk, közben pedig emberekre találunk, akikkel együtt várhatjuk Isten Szentlelkének kiáradását, a pünkösdi csodát. Ezért vagyunk éppen most itt, mert Isten így rendezte.

Pál apostolt idézve az mondta: „*akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tiétek*”. (1Kor 3,22) Nála van életünk gazdagsága és kiszolgáltatottsága. Az enyém is – tette hozzá az egyházvezető, említve szüleit, fiatalkori éveit, közéleti szerepvállalását, a maglódi és a Hold utcai gyülekezetet, valamint a családját.

Ott van Krisztusnál a magyar cigányok szívszorító és gazdagító világa, a kultúra és a tudomány világa, valamint ott van Krisztus népe, az egyházunk, amely a szeretetet, a hitet, az ellenállást és a megadást is megtanította nekem – sorolta a püspök.

– A magyar keresztyénség több, mint mi reformátusok – mondta Balog Zoltán hozzátéve, hogy hálás Istennek mindazért, amit a Nyugat és Kelet keresztyéneitől kapott. Nem a közös ellenség, hanem a közös Úr, Krisztus terel bennünket egy táborba. – Tudjuk, hogy nem velünk kezdődik az egyház, és nem velünk végződik, ezért figyeljünk hátra és előre is.

Balog Zoltán felidézte a száz éve püspökké szentelt Ravasz László szavait, aki a következőket mondta: „*Isten a feladatokban mutatja meg minden nemzedéknek, hogy milyen naggyá lehet, és a feladatok annál nagyobbak, minél törpébb egy kor körülöttünk.*”

Ravasz László gondolatait folytatva elmondta: Ne a kor törpesége ellen küzdjünk, hanem minden elveszett emberért, az elhagyatott idősekért, a cél nélküli fiatalokért, a gyermekáldást várókért. Mert minden itt kezdődik, az egyes ember szívében, életében – minden, ami fontos.

Lehetnek korszakalkotó vállalásaink, nagy ívű programjaink, sikeres szellemi küzdelmeink, de ha közben cserbenhagyjuk a hitével küzdő, kereső, szenvedő vagy a győzelmeitől megittasult embert, akkor hűtlenek leszünk küldetésünkhöz.

Mert Jézus is azt mondta, nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnös, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szükségük megtérésre. A mi dolgunk az egy, mert ha megkeressük az egyet, akkor meglesz a kilencvenkilenc is. Hiszen tudjuk, hogy minden és mindenki Krisztusé, mi pedig Krisztuséi vagyunk

– Jöjj el teremtő pünkösdi lélek, tedd ezt valósággá életünkben, egyházunkban, országunkban, nemzetünkben, Európában – zárta székfoglaló beszédét Balog Zoltán püspök.

Anyakönyvi hírek 2021. május 01 - 2021. augusztus 31.

A keresztség sákramentumában részesültek:

Csizmadia Attila és Verrasztó Vivien lánya, Zselyke; Kis Zoltán és Szabó Edina fia, Botond és lánya, Panka; Nagy Tamás és Rózsás Anna lánya, Anna; Tóth Tibor és Kocsi Noémi fia, Zalán; Varga Levente és Kovács Beatrix Zsuzsanna fia, Erik; Barta Zoltán és Balassa Mónika lánya, Nóra; Dózsa Zoltán és Kolisznicsenkó Szilvia fia, Bence Flórián; Guba Zsolt Károly és Ugróczi Katalin fia, András; Haraszti Máté és Gombás Anita lánya, Panna; Kondor Tamás és Kovács Adél fia, Máté; Kovács Roland és Renkó Mónika lánya, Nóra; Varga István Richárd és Szélig Loretta lánya, Larina Leila; Czink Dávid és Kovács Tímea lánya, Léna; Varga Ernő és Pesei Petra fia, Regő; Mezősi Tibor és Gyenge Ágota Titanilla fia, Nimród; Popovics Tamás és Laukó Nóra fia, Kolos Dusán; Szabó András László és Bodri Éva lánya, Róza Éva.

Felnőtt keresztségben részesült: Kis Péter

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el Őket Tőlem..."

Isten áldását kérjük a megkereszteltekre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Konfirmációi fogadalmat tettek:

Adorján Tamás Zoltán, Bálint András, Bíró Gergő, Bódai Bálint, Brenner Bíborka, Csomor Máté, Farkas Domonkos László, Hári Zsófia, Holb Zalán Attila, Horváth Csenge Panna, Karácsony Hanna, Kiss Lóránt, Kovács Anita, Mező Péter, Samu Boldizsár, Sárvári Baján Becse Kende, Szabó Botond Ákos, Szakács Géza, Szalai Levente, Tompa Márta Flóra, Varga Domos.

Felnőtt konfirmandusok: Bogdán-Balogh Mária, Fodor-Németh Barbara, Kiss Péter és Szolga Gábor

Isten áldását kérjük konfirmáltjaink életére, kérve, hogy megtarthassák magasztos ígéretüket, hitvallásukat!

Házasságot kötöttek:

Grácsmann Tamás és Balsai Nikolett, Matlag Attila és Duka Zsófia, Vida Tamás Botond és Hegyi Andrea, Németh Gábor és Pethő Barbara, Vígh Róbert és Orosz Anett, Benedek Szabolcs és Nagy Helga, Böröczky Péter és Boros Anetta, Svastics Balázs és Gergely Eszter Ágnes, Pirók Péter és Mikóczi Anikó, Gábossy Áron és Király Nóra.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Nagy Zsolt (47), Keresztes István (69), Tunner Tiborné sz. Baracskai Irén (78), Barcza Károly (74), Raczkó Józsefné sz. Kéri Gizella (87), nt.ö. Molnár Sándorné sz. Schlosser Erzsébet (85), Bognár József (76), Cseke Lajos Ferenc (66), Erdős Károlyné sz. Martiskó Erzsébet (89), Szalóky Lajosné sz. Gyenge Lenke (85), Vékony Sándor (94), Szabó Istvánné sz.Varga Terézia (61), Császár Margit (99), Stubán Kálmánné sz. Szűcs Ilona (87), Bors Imréné sz. Draskovics Klára (80)

Jézus mondja: Én vagyok a Feltámadás és az Élet!

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

Kövy Rózsa

Áldás leszel!

Mécsestartók gyülekezeti tábor, 2021.

Minden évben várjuk. Készülünk rá, kicsit félünk, hogy olyan jó lesz-e, mint az elmúlt években. Tavaly elmaradt. Hiányzott. Tavasszal még aggódtunk, hogy egyáltalán lesz-e rá lehetőség az idén. Hiszen itt van a járvány, nehézség a helyszín körül. Aztán minden jól alakult. Hiába, Isten a legjobb rendező, s mi rá bíztuk magunkat. S Ő akarta, hogy legyen. S mi mentünk, hogy a Bükk árnyas fái alatt egy hetet Isten és egymás közelében töltsünk. Hogy áldást kapjunk, és áldássá legyünk. Ki terheket hozott, s itt le tudta rakni. Ki vidámságot, s át tudta adni. Ki magányt, s közösségre talált.

Két táborozót kértem meg, hogy osszák meg velünk gondolataikat a tábori élményekkel kapcsolatban. A Kerecsanin házaspár már régóta látogatja vasárnapi istentiszteleteinket. A tábor apropóján most őket szeretném bemutatni a gyülekezetnek.

Arra kérlek benneteket, hogy mondjátok el magatokról a legfontosabbakat. Azt is, hogyan találtatok rá a pápai református közösségre.

Andrea: *Orvosok vagyunk mind a ketten, 60-on túl. Budapesten lakunk, négy felnőtt gyerekünk és három unokánk van. Én katolikusnak lettem keresztelve, 2000-ben felnőttként, 40 évesen konfirmáltam a pasaréti gyülekezetben. Amikor a gyerekek kicsik voltak, és gond volt főként a nyári szünet, arra gondoltunk, hogy egy vidéki ház kerttel megoldás lehet a nyárra, szünetekre. Sikerült vásárolnunk egy házat nagy telekkel Pápateszéren, a Farkashegyben. Gyakran töltöttük a hétvégéket vidéken, emiatt vasárnaponként az istentiszteleteken valahol a környéki, protestáns templomban vettünk részt. Így kerültünk Pápára is, ahol megfelelő lelki táplálékra találtunk, ezért maradtunk.*

Mi motivált benneteket a Mécsestartók táborba való jelentkezésre?

Andrea: *Két évvel ezelőtt, Márkus Mihály nagytiszteletű úr, - Misi, - meglátogatott minket Pápateszéren, és említette a tábort, ő keltette fel az érdeklődésünket, és hívott meg minket. Attilát nagyon kíváncsivá tette. Éltünk a lehetőséggel.*

Attila: *Kíváncsi voltam arra a közösségre, melynek ilyen jó lelkészei vannak.*

Mit vártatok ettől a többgenerációs tábortól?

Andrea: *Nem voltak elvárásaim. Fejest ugrottam. Házaspári héten már korábban voltunk, négy gyereket neveltünk, nem rendelkezünk nagy igényekkel. Szakács Gergő nagytiszteletű úr említette a programot, és később a napirend alapján láttuk, hogy körülbelül mi lesz. Mivel a hotelban kértük a szállást, gondoltuk akárhogy is, nem lehet rossz. A lelkiségre a lelkészek voltak a garancia.*

Attila: *Jó közösséget, a hasonló értékrend alapján jó beszélgetéseket, programokat.*

Hogy éltétek meg a Felsőtárkányban eltöltött napokat?

Andrea: *Nagyon élveztem. A szállás elsőre meghökkentett, de nálunk nem volt semmivel probléma. Az étterem is nagyon finom vega ételeket készített a számomra. Az ifjúsági tábor nosztalgia volt, emlékeztetett kicsit a gyerekkori edzőtáborokra. Nagyon kedves és befogadó volt mindenki, már megérkezésünkkor segíthettünk a tábor berendezésében, nem tekintettek ránk idegen vendégként. Köszönjük! A csoportban egyébként sem maradhattunk volna magunkra. Az előadások, az áhítatok, főként az estiek, és a csoportfoglalkozások elgondolkodtattak, sok mindenben megerősítettek, tanulságosak voltak. Pl. az egyik feladat, hogy becsukott szemmel kellett az egyik csoporttársam szóbeli irányítására közlekednem, majd nekem kellett őt irányítanom úgy, hogy mellettünk a többiek ugyanezt tették. Vakon kellett bíznunk a másikban, kiválasztani a hangját a többi közül. Még jó, hogy a hang irányára is, nem csak a szavakra figyelt a társam, mert én bizony, mikor szemben állva próbáltam irányítani, az oldalt eltévesztettem, ő javított ki. Ezért megfordultam, és úgy próbáltam vezetni, hogy ne tévesszem el az oldat, és ekkor beugrott a kép: a jó pásztor, akinek ismerik a juhok a hangját, elől megy, azok meg követik Őt. Délutánonként nagyon jókat kirándultunk kettesben, ill. részt vettünk a közös kirándulós programban is, ahol gyönyörködhettünk a festői tájban, reménykedhettünk, hogy a bozótosnak hamarosan vége, és ismét kitisztul az erdő, nem lesz zivatar. Jó volt beszélgetni, rendkívüli embereket megismerni. Izgalmas, mozgalmas volt. Nagyon meghatódtunk, amikor az utolsó napon az ároni áldást a gyülekezet nekünk énekelte, mert éppen akkor volt a 40. házassági évfordulónk. Köszönjük!*

Attila: *Nagyon izgalmas, mozgalmas, élvezetes, de RÖVID volt.*

Kaptatok-e olyan megerősítést, amit hazajőve kamatoztathattok – akár a munkátokban is?

Andrea: *Igen, hogy miben kell változnom, és mi az, amit helyesen gondolok. De leginkább, hogy Istent, Jézust viszontszeretni a legfontosabb, mert ez a*

teremtésünk célja. A tábor egy gondolat folyamot indított el, amire továbbra is épülnek az üzenetek, a tanítások. És még egy: a kommunikációban az információ átadás eredményét a befogadó határozza meg, ezért imádkozni kell értük. És …… még nagyon-nagyon sok minden.

Attila: *Hitben megerősödve, ennek köszönhetően minden tekintetben feltöltődve állunk a mindennapok kihívásai elé.*

Köszönöm szépen a válaszaitokat. Örülök, hogy élményekkel gazdagodva tértetek haza. Isten áldása legyen életeteken és munkátokon! Továbbra is várunk titeket gyülekezetünk alkalmaira!

Varga Jenő

Ifj. Márkus Mihály esperesi beiktatása

Ünnepi istentiszteleten iktatta be Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke hivatalába ifj. Márkus Mihályt, az egyházmegye új esperesét. Az alkalmon letették esküjüket az újonnan választott bírák és tisztségviselők, valamint Tóth József, az egyházkerület új gondnoka.

Az istentisztelet vezető lelkipásztorunk édesapjának, az egyházkerület korábbi püspökének köszöntőjével és igeolvasásával indult, majd Steinbach József prédikációjával folytatódott.

Máté László egyházkerületi főjegyző imája után ifj. Márkus Mihály letette az esküt, majd fogadta a püspök áldását.

A szertartás további részében Pálfi Zsuzsanna lelkészi főjegyző előtt esküdtek az újonnan megválasztott tisztviselők: Tóth József gondnok, Lay Gábor világi főjegyző, Tóth András lelkészi jegyző, Vecsey Katalin, Gilicze Tamás, Móricz Attila, és Sándor József lelkészi tanácsosok, Horváth Mária, Buda Imre, Csáfordy Ferenc és Vántsa Előd világi tanácsosok, Helmanné Enner Margit számvevő, Farkasdi-Sáhó Katalin, Tunnerné Buzás Éva, Békefi Imre és Ferenczi Alpár intézményi képviselők, valamint Somogyi Natália , Albert András, Böröczky Miklós, Füstös Gábor, Gilicze Tamás és Szakács Sándor bírák.

Ifj. Márkus Mihály az esperesi székfoglalójában kijelentette: közösséget kell építenünk a gyülekezetekben és a lelkészek között. A lelkészek legfontosabb feladata továbbra is az igehirdetés, a gyülekezetek építése és a misszió végzése.

Az ünnepi közgyűlésen Tóth József gondnok és Nemes Pál egyházkerületi főgondnok köszöntette a jelenlévőket.

A közgyűlés során köszönetet mondtak a leköszönt tisztségviselőknek, illetve üdvözölték az új esperest és gondnokot. Felszólalt Imre Bálint, a Mezőföldi Egyházmegye esperese, Köntös László gyűjteményi igazgató, Apostol Pál és Mórocz Attila lelkipásztorok, Gyimóthy Lajos, a Pápai Református Gyülekezet gondnoka, Áldozó Tamás polgármester, Mail József katolikus apát-plébános és Polgárdi Sándor evangélikus esperes.

Kövér László, az Országgyűlés elnöke egyéb elfoglaltsága miatt nem tudott részt venni a beiktatáson, levélben gratulált az új esperesnek.

Az ünnepi program szeretetvendégséggel ért véget a teológiai épületének udvarán.

ifj. Márkus Mihály

Pápa Város Díszoklevele és Pro Cultura díj átadása

2021-ben Kerpel Péter művésztanárt Pro Cultura díjjal tüntettek ki. Gyülekezetünk presbitere, „aki sokoldalú alkotóművész, tanári és alkotói hivatása mellett a Magyar Vöröskereszt országos vezetőségének is tagja. Nevéhez fűződik a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma grafikus és festő képzésének elindítása, mely belépőt jelenthet a professzionális képzőművészet világába. Alkot a Pápai Képzőművész Körben, grafikákat és művészi értékű fotókat készít és képeket fest. Belekóstolt már az iparművészeti tervezőmunkába is, alkotásaiban a valóság és képzelet is

megjelenik – hangzott el a művésztanár méltatásában". (Forrás: Info Pápa) A díjat a pandémia miatt január 22. helyett 2021. augusztus 19-én adták át a díjazottnak.

Dr. Böröczky Zoltán, gyülekezetünk tiszteletbeli főgondnoka egyike volt azoknak, akik a Pápa Város Díszoklevele kitüntetést kapták. A kitüntetést március 15. helyett augusztus 20-án vehették át a díjazottak. „Dr. Böröczky Zoltán élete egészében fogorvosként dolgozott a városban, mellette közéleti szerepet vállalt, több cikluson keresztül vezette a helyhatósági választásokat a helyi választási bizottság elnökeként.

Egyházközségünkben 1990-től presbiteri, 1996-tól pedig gondnoki feladatokat vállalt el. A gyülekezet elöljárójaként segítette az Egyházközség munkáját, Gondnoki szolgálata ideje alatt voltak lelkészek Kertész Péter és Kertész Péterné, Márkus Mihály és Szakács Gergely Attila lelkipásztorok. Ebben az időben épült fel az Immánuel Közösségi Ház. Ebben az időben alapította az Egyházközség az Édenkert Pápai Református Óvodát. A gyülekezet növekedésének motorja volt szolgálata alatt.

Közegyházi feladatokat is vállalt. 1996-tól a Pápai Református Gimnázium Igazgatótanácsának tagja volt 2020-ig. 1998-tól 5 éven keresztül volt a Pápai Református Egyházmegye gondnoka.

Dr. Böröczky Zoltán eddigi élete során szűkebb pátriájához hűséges, annak fejlődésért és előrehaladásáért dolgozó pápai polgár volt." – szerepelt a méltatásban.

Ezúton is gratulálunk a kitüntetetteknek.

ifj. Márkus Mihály

Felújítás 2021-22

Az idei évben folytatódik a templom felújítása. Májusban kaptuk a jó hírt, hogy az Egyházközség pályázaton majd 15 millió forintot nyert arra, hogy folytassa a templom felújítását. A pályázatban a portikusz lépcsőjének felújítását, valamint a templom elektromos hálózatának egy részét, elsősorban a fő kapcsolószekrény cseréjét jelöltük meg megvalósítandó célként. A munkálatok egy része még az ősszel megvalósul, de valószínű lesz olyan munka, amit csak tavasszal tudunk elvégeztetni.

Ezen felül az idei nyáron megújult a középső szint irodahelyisége, valamint központi fűtést szereltünk a templom hátsó részébe, mind három szinten az ott található helyiségekbe. Ezt a beruházást szinte teljes egészében a Pápai Református Egyházmegye támogatásával végeztük el, hiszen a templom első emeleti helyiségeiben kap helyet az esperesi hivatal.

Szeretettel fogadjuk a gyülekezet tagjainak adományait a porticus-lépcső és a villamos kapcsolószekrény felújításának támogatására. (Az egyházközség számlaszáma az újság hátsó oldalán megtalálható)

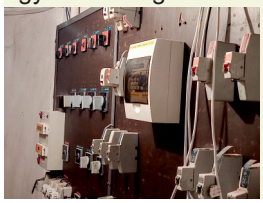

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért (Immánuel Közösségi Ház)

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Mécses kör

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel csoport

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 18 óra IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00 Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30 Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30 Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra (nyáron 18 óra) Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Közösségi Ház)

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

Köszönetet mondunk minden testvérünk adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét, szolgálatát.

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002

Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a *lakcím változásról*) mihelyt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:
Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00
Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00
Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül
Tel: 89/324-415
E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzáaszólásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP ! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Őszi alkalmak

Szeptember 12. vasárnap 10:00
Hittanos tanévnyitó istentisztelet

Szeptember 26. vasárnap 10:00
Óvodai befogadó istentisztelet

Október 31. vasárnap 17:00
Reformációs istentisztelet közösen az evangélikus és baptista felekezettel

November 21. vasárnap 10:00
Örökkévalóság vasárnapja, megemlékezés az elmúlt egy évben elhunytakról

November 24-26. szerda-péntek 17:30
Adventi hitmélyítő alkalmak

November 27. szombat 9:00-13:00
Adventi játszóház

November 28. vasárnap 10:00
Advent első vasárnapja, úrvacsora

December 17. péntek 16:00
Óvodai karácsony

Pápai Református Egyházközség

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.
A költségekre adományokat elfogadunk.
Írták: Adorjánné Dr. Németh Anikó, Balogh Eszter, Borsi Péter, Böröczky András, Böröczky Éva, Horváth Andrea, Kövy Rózsa, ifj. Márkus Mihály, Szakács Gergely, Varga Jenő.
Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter
Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor
Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.